

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/51/593

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellant een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 27 augustus 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 september 2014. Het beroepschrift is tijdig ontvangen, maar voldeed niet aan de wettelijke vereisten. Op 11 september 2014 is appellant verzocht voor 24 september 2014 de ontbrekende gegevens aan te leveren. Op 22 september 2014 voldoet appellant hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 30 september 2014 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellant zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 15 oktober 2014 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 17 november 2014.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door prof. mr. J. Struiksma, voorzitter van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om een positief studieadvies te krijgen. Als reden daarvoor meldt appellant dat persoonlijke omstandigheden hem verhinderden optimaal te studeren. Appellant heeft te kampen met huidaandoeningen die door spanningen worden opgeroepen. Appellant heeft de studieadviseurs daarvan op de hoogte gesteld. Als gevolg daarvan heeft appellant sinds oktober 2013 de mogelijkheid om een half uur langer over zijn tentamens te doen.

Als tweede reden voor de studievertraging geeft appellant aan dat hij ten onrechte is beschuldigd van fraude tijdens het afleggen van het tentamen Inleiding Goederenrecht. Appellant had tabjes in zijn wetboek aangebracht. Over de vraag welke beschrijving op de tabjes tijdens het tentamen was toegestaan, bleek verschil van mening bij de docenten te bestaan. Appellant heeft zich voor een oplossing gewend tot verweerster. Verweerster heeft appellant in het gelijk gesteld. Ter compensatie van de onterechte beschuldiging en de daardoor opgelopen vertraging heeft appellant van verweerster de toezegging gekregen dat hij een extra gelegenheid zou krijgen voor het hertentamen Inleiding Goederenrecht, als hij aan het eind van het studiejaar 2013-2014 ten minste 36 EC zou hebben behaald. Appellant is daar niet in geslaagd, omdat hij in die periode vijf hertentamens moest afleggen. Hij heeft zich slechts op twee tentamens kunnen richten. Appellant heeft uiteindelijk 30 EC behaald.

Appellant geeft voorts te kennen dat er in de vierde periode sprake was van ernstige familieomstandigheden. Deze hadden betrekking op de financiële zorgen van zijn moeder.

Ook klaagt appellant dat verweerster tijdens de hoorzitting ter voorbereiding van het studieadvies niet over de meest actuele gegevens over hem beschikte. Het negatieve studieadvies was daarom gebaseerd op onvolledige informatie. Tot slot wijst appellant erop dat de motivering in het besluit van verweerster ontbreekt.

Verweerster erkent dat tijdens de hoorzitting met appellant het dossier van appellant onvolledig was. Bij de uiteindelijke beslissing was het dossier echter wel volledig. Verweerster wijst erop dat voor de duur van de opleiding aan appellant extra tentamentijd is toegekend vanwege zijn lichamelijke aandoeningen. Daarmee is appellant voldoende gecompenseerd voor zijn stressklachten.

De onterechte beschuldiging van fraude is gecorrigeerd door appellant een extra tentamengelegenheid te bieden voor het betreffende vak, mits hij ten minste 36 EC zou behalen in de loop van het studiejaar en niet zou slagen voor de reguliere herkansing van Inleiding Goederenrecht. Verweerster is van mening dat de overige omstandigheden niet kwalificeren als omstandigheden die limitatief worden opgesomd in de Uitvoeringsregeling WHW en de grondslag vormen voor het bieden van extra tijd om het eerste cursusjaar af te ronden. Verweerster concludeert dat het causaal verband tussen de genoemde omstandigheden en de studieresultaten in onvoldoende mate is aangetoond.

III. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep stelt vast dat appellant niet heeft weersproken dat hij in voldoende mate compensatie voor zijn aandoeningen bij het afleggen van tentamens heeft gekregen. Verweerster heeft bovendien appellant de gelegenheid gegeven een extra tentamen af te leggen als compensatie voor de onterechte beschuldiging van fraude. De overige omstandigheden worden niet gerekend tot de persoonlijke omstandigheden, zoals uitputtend neergelegd in de Uitvoeringsregeling WHW. Appellant heeft dan ook niet kunnen aantonen dat er een causaal verband bestaat tussen de als zodanig te erkennen persoonlijke omstandigheden en zijn studieresultaten. Daarmee voldoet appellant niet aan de eisen om de opleiding voort te mogen zetten.

Alles afwegende heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

IV. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 11 december 2014 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, Voorzitter, mw. J. Beuk, mw. J. de Jong, mw. drs. T. Mekking, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.